

at Tvangsygekasserne Intet have gjort for at høine Moralén, men at tværtimod det Mødtsatte er blevet Tilfældet. Det ses for Resten ogsaa, at man i Tydskland ikke er saa overvædtes forhippet paa dem. Man troede, da Loven om Sygekasser i 1883 traadte i Kraft, at de frivillige Sygekasser derved skulde faae et Grundstød, men det viste sig snart, at det ikke var Tilfældet, idet de frie Sygekasser tværtimod bevarede samme Standpunkt, idet de udgjorde en Femtedel af Kasserne, baade i Forhold til Medlemsantal og i Forhold til samtlige Kasser. Mange benytte de tvungne Sygekasser paa den Maade, at de traadte ind i dem ved at træde i en eller anden Tjeneste, f. Ex. Fabrikstjeneste, saa havde de opfyldt deres Forpligtelse, men derpaa traadte de ud af den, og saa vare de helt fri for at være i nogen Sygekasse. De brugte dem altsaa ogsaa paa den Maade til at simulere med. For Resten er det ret mærkeligt, at efter at man har faaet Loven om Tvangsygekasser i Tydskland, er der kommen mellem 19—20,000 Sygekasser. Det nøyagtige Tal er 19,574. Heri Landet have vi 1000 Sygekasser, men da Tydskland har en 23 Gange saa stor Folkemængde, have vi jo et forholdsvis tilstrækkeligt stort Antal. Det man imidlertid heller ikke overser, at de tydske Sygekasser have et meget større Medlemsantal, saa at de i saa Henseende staa foran os. Deres Medlemsantal er 4,900,000, medens vort er ca. 130,000. Skulde vi have et tilsvarende Antal, vilde det blive omtrent 213,000 i Forhold til Folketallet. Tallet skulde om ikke fordobles, saa dog være noget hen dertil. Noget værre stiller Forholdet sig for vort Bedkommende med Hensyn til de Indtægter, Sygekasserne have. De tydske Sygekasser, baade de frivillige og Tvangsygekasserne, have haft en Indtægt af ca. 61,000,000, medens vore kun have haft en Indtægt af ca. 1 Mill. Man tør vel antage, at dersom nærværende Lovforslag bliver til Lov, vil det rimeligvis, efter Alt hvad man kan skjønne, bewirke, at Sygekasserne ville faae en Indtægt af ca. 2 Mill., men af disse 2 Mill. vil Statskassen jo komme til at tilskyde de 5 à 600,000. Man vil altsaa se, hvad man jo ogsaa er gaaet ud fra, at selv om man vedtager Tilskydet fra det Offentlige, hvad man vel nok tør forudsætte vil ske under en eller anden Form, vil Medlemsbidraget blive meget betydelig forhøjet. For Resten skal jeg kun notere det til Sammenligning, at de tydske Sygekassers Administration koster overordentlig Meget. Dersom dette Lovforslag bliver vedtaget, kan det naturligvis heller ikke undgaaes, at Administrationsudgifterne

her blive forhøiede i en ikke ringe Grad, men naturligvis ikke i samme Forhold som i Tydskland, hvor Kasserens Administration i det Hele taget har et temmelig bureaukratisk Tilfuit. Af de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, har først den ærede 10de kongevalgte Landssthingsmand (Goss) udviklet Flertallets og Udvalgets Standpunkt, navnlig hvor hele Udvalget har været enigt, medens de to andre ærede Talere (Schlegel og Kåben) fra deres Synspunkt til Dels have udviklet Mindretallets Stilling. Da jeg imidlertid staa i et andet Mindretal, der ikke paa alle Punkter falder sammen med de to ærede Talere, idet nemlig den ærede 1ste Landssthingsmand for 3die Kreds (C. Nielsen) og jeg paa forskellige Punkter indtage et andet Standpunkt end det, som hele Udvalget og de to ærede Talere have indtaget, skal jeg tillade mig nærmere at paavise de Punkter, i hvilke vi afvige fra dem. Den ærede Ordfører fra i Fjor syntes jo i det Hele taget at være vel tilfreds med de Indrømmelser, Flertallet har faaet, skjøndt det rigtignok forekommer mig, at om det end med Hensyn til Tallet er blevet imødekommet, er der dog enkelte Punkter, ja endogaa Hovedpunkter, med Hensyn til hvilke dette ikke kan siges at være Tilfældet. Hvad dertilmod det Mindretal angaar, som jeg tilhører i Forening med den forannævnte ærede Landssthingsmand, saa ere vi jo blevne meget lidet imødekomne, hvad jeg skal tillade mig nærmere at udvikle. Det forekom mig, at den ærede Ordfører forøvrigt sprang et Punkt over, hvor jeg netop vilde have tillagt det megen Betydning, om den høitæredede Minister vilde have imødekommet Udvalget. Det var med Hensyn til Undringsforslaget paa § 5. Bestemmelsen i Paragrafen gaar nemlig ud paa, at i Tilfælde, hvor der foreligger Tvivl om, hvorvidt den Paagældende ifølge sin Stilling og Helbredstilstand kan optages i en Sygekasse, er det Sygekasseinspektøren, der har Afgjørelsen. Dertil havde saa Udvalget stillet det Forslag i Overensstemmelse med Kommissionen, at det ikke skulde være Sygekasseinspektøren, der skulde have denne Afgjørelse, men et Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer, nemlig Leegen, en Mand valgt af Kommunalbestyrelsen, samt Sygekassens Formand. Dette Forslag, der som sagt var stillet af hele Udvalget, forekommer mig at være bedre end, om Afgjørelsen overlades til Sygekasseinspektøren. Inden jeg gaar over til det Væsentligste, der er os imellem, skal jeg først berøre et Par mindre væsentlige Punkter. Et andet Punkt, hvor den høitæredede Minister har imødekommet Flertallet